

**Η Ουσιαστική Σημασία του Βιβλίου των Κριτών
και
η Αποστασία του Ισραήλ Απέναντι στη Λατρεία του Θεού**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Κρ 1:1, 2:1, 17:1-5, 18:1, 30-31,
Β' Θεο 2:2-3, Β' Πε 1:3-21, 2:1, 15

I. Χρειάζεται να γνωρίζουμε την ουσιαστική σημασία του βιβλίου των Κριτών:

- A. Στους Κριτές 1:1-20 υπάρχει μια όμορφη περιγραφή του Ισραήλ που ρωτάει τον Γιαχβέ, έχοντας εμπιστοσύνη στον Θεό. Αυτή η θαυμάσια απεικόνιση της ενότητας με τον Κύριο, η οποία προαναγγέλλει την οργανική ένωση του Θεού με τον λαό Του, αποτελεί τη συνέχεια της ενότητας από το βιβλίο του Ιησού του Ναυή, όταν ο λαός του Ισραήλ μπήκε αρχικά στην καλή γη, όπως περιγράφεται στο κεφάλαιο 6—Αρ 27:21, Α' Σαμ 22:10, 23:9-10, Β' Σαμ 2:1.
- B. Σύμφωνα με το πλήρες εύρος της Παλαιάς Διαθήκης, στο Όρος Σινά ο Θεός παντρεύτηκε τον Ισραήλ—Εξ 20:6:
1. Κατά την άποψη και την επιθυμία Του, ο Θεός ήθελε να γίνει Σύζυγος του Ισραήλ, και ο Ισραήλ να γίνει δικός Του σύζυγος, όντας στην πιο στενή επαφή με τον Θεό σε αυτή τη θαυμάσια γαμήλια ένωση.
 2. Όταν έγραψε τα ιστορικά βιβλία, ο Σαμουήλ έθεσε τους Κριτές μετά από τον Ιησού του Ναυή, για να μας δείξει το είδος ζωής που έζησε ο Ισραήλ απέναντι στον Σύζυγό του.
 3. Όπως αποκαλύπτεται στους Κριτές, ο Ισραήλ δεν είχε την καρδιά να γίνει σύζυγος του Γιαχβέ. Αντιθέτως, οι γιοι του Ισραήλ εγκατέλειψαν τον Θεό ως Άνδρα του και «πόρνευσαν πίσω από άλλους θεούς και τους προσκύνησαν»—Κρ 2:11-13, 17, 3:7, 8:33, 10:6, βλ. Ιερ 11:13, Ιεζ 16:25-26, Ωο 1:2, 2:2.
- Γ. Μετά την καταγραφή του Ιούδα και του Χάλεβ στους Κριτές 1:1-20, η ιστορία του Ισραήλ, όπως καταγράφεται σε αυτό το βιβλίο, είναι γεμάτη από τη δολιότητα και τη διαφθορά μιας μοιχαλίδας:
1. Ο Ιησούς του Ναυή είναι ένα βιβλίο με το μέρος της ιστορίας του Ισραήλ, που είναι γεμάτο με θαυμαστές νίκες ενάντια στους κατοίκους της Χαναάν υπό την παρουσία του Γιαχβέ, ενώ οι Κριτές είναι ένα βιβλίο με το μέρος της ιστορίας του Ισραήλ, που είναι γεμάτο με φρικτές ήττες από τους εχθρούς τους καθώς εγκατέλειψαν τον Γιαχβέ.
 2. Αυτή είναι η ουσιαστική σημασία του βιβλίου των Κριτών.
- Δ. Το περιεχόμενο των Κριτών έχει να κάνει με τους γιούς του Ισραήλ που εμπιστεύθηκαν τον Θεό, που εγκατέλειψαν τον Θεό, που ηττήθηκαν από τους εχθρούς τους, που στην αθλιότητά τους μετάνοησαν στον Θεό, που απελευθερώθηκαν μέσω των Κριτών, και που έγιναν πάλι διεφθαρμένοι. Αυτό αποτέλεσε έναν κύκλο που επαναλήφθηκε επτά φορές στους Κριτές—Κρ 1:1-2, 2:11—3:11.

II. Στους Κριτές 2:1 αναφέρεται ο Άγγελος του Γιαχβέ—5:23, Αρ 22:22:

- A. Ο Άγγελος του Γιαχβέ είναι ο ίδιος ο Θεός στη Θεία Τριάδα Του, που υπηρετεί τους εκλεκτούς Του σαν Υπηρέτης—βλ. Εβρ 1:14.
- B. Ο Χριστός είναι η ενσωμάτωση του Τριαδικού Θεού και ο Άγγελος του Γιαχβέ, ο οποίος φρόντιζε τον Ισραήλ στην Παλαιά Διαθήκη, όντας ο Γιαχβέ εν δράσει—Εξ 3:2.
- Γ. Το ότι ο Χριστός είναι ο Άγγελος του Γιαχβέ σημαίνει ότι, στη Θεία Τριάδα Του, ο Θεός διόρισε και απέστειλε τον εαυτό Του, ώστε να δράσει για τη φροντίδα του λαού Του.

- Δ. Επειδή ο Ισραήλ δεν έπραξε σαν μια σωστή σύζυγος, ο ίδιος ο Γιαχβέ, που ήταν ο Σύζυγος, η Κεφαλή και ο Βασιλιάς του Ισραήλ, έγινε Υπηρέτης για τη σύζυγό Του:
1. Ο Γιαχβέ δεν ήρθε στον Ισραήλ ως Σύζυγος, Κεφαλή ή Βασιλιάς, αλλά ως Άγγελος του Γιαχβέ που στάλθηκε από τον Γιαχβέ—Ζαχ 2:9-11.
 2. Δεδομένου ότι ο Ισραήλ δεν Τον θεώρησε ως Κεφαλή, ο Γιαχβέ έγινε Υπηρέτης για να τον υπηρετήσει. Ο λόγος Του προς τον Ισραήλ στους Κριτές 2:1-3 δεν ήταν επίπληξη ούτε πρόσταγμα, αλλά η νουθεσία ενός υπηρέτη.

III. Στους Κριτές 17 και 18 αποκαλύπτεται η αποστασία του Ισραήλ απέναντι στη λατρεία του Θεού:

- A. Αποστασία σημαίνει να αφήνουμε την οδό του Θεού και να παίρνουμε μία άλλη οδό, ακολουθώντας άλλα πράγματα παρά τον Θεό. Σημαίνει να κάνουμε πράγματα για τον εαυτό μας, χρησιμοποιώντας το όνομα του Ιησού Χριστού και με πρόσχημα τη λατρεία του Θεού—Πραξ 9:2, 18:26, Β' Πε 2:2, 15, 21, Ιδ 11, Κρ 18:30-31.
- B. «Και ο άνθρωπος, ο Μιχαίας, είχε έναν οίκο θεού, και έκανε ένα εφόδ και θεραφείμ· και καθιέρωσε έναν από τους γιους του, και έγινε σ' αυτόν ιερέας»—Κρ 17:5:
1. Ο οίκος του Μιχαία, που ήταν οίκος θεών με είδωλα (που αντικαθιστούν τον Χριστό), με το εφόδ του (που εκπροσωπεί την εξουσία του Θεού) και με τον καθιερωμένο ιερέα (που εκπροσωπεί το σύστημα κληρικών-λαϊκών, βλ. εδάφια 7-13) απεικονίζει την κατάσταση αποστασίας που σχετίζεται με τη σημερινή λατρεία του Θεού ανάμεσα στους Χριστιανούς.
 2. Η μητέρα του Μιχαία πρόσφερε κάτι στον Θεό, αλλά η προσφορά της ήταν αναμειγμένη με το προζύμι της ειδωλολατρίας (εδάφια 1-4). Η ίδια ανάμειξη και κατάσταση αποστασίας υπάρχουν και στο Χριστιανισμό σήμερα.
 3. Μπορούμε να αντιστοιχίσουμε την απεικόνιση του οίκου θεών του Μιχαία (εδάφιο 5) με την κατάσταση του Χριστιανισμού.
 4. Ο σημερινός Χριστιανισμός έχει πολλούς «οίκους του Μιχαία». Η Ρωμαϊκή Καθολική Εκκλησία, οι εθνικές εκκλησίες, τα δόγματα και πολλές ανεξάρτητες ομάδες αποτελούν τους «οίκους του Μιχαία», όντας γεμάτοι από είδωλα που είναι η αντικατάσταση του Χριστού.
- Γ. «Και οι γιοι τού Δαν έστησαν για τον εαυτό τους το γλυπτό [είδωλο]» και «έστησαν για τον εαυτό τους το γλυπτό, που έκανε ο Μιχαίας, όλο τον καιρό, κατά τον οποίο ο οίκος τού Θεού βρισκόταν στη Σηλώ»—Κρ 18:30-31:
1. Η αποστασία του Δαν ήταν το στήσιμο ενός κέντρου ειδωλολατρίας που προκαλούσε διχόνοια—Κρ 17:9-10, 18:27-31, Α' Βασ 12:26-31.
 2. Ο Δαν πολέμησε σαν «νεαρό λιοντάρι» για να αποκτήσει περισσότερη γη (που υποδηλώνει τον Χριστό), αλλά αφού τα κατάφερε και νίκησε, ο Δαν έγινε περήφανος, ατομικιστής και ανεξάρτητος—Δτ 33:22, Ιησ 19:47, Κρ 18:27-31.
 3. Όλα όσα κέρδισαν οι Δανίτες, τους έκαναν περήφανους και ανεξάρτητους, απρόθυμους να υποταχτούν σε αυτό που είχε καθορίσει ο Κύριος—Κρ 18:1-31, Δτ 12:5, 8:
 - α. Επειδή ο Δαν ήταν επιτυχημένος, έγινε περήφανος και ατομικιστής. Νοιαζόταν μόνο για τον εαυτό του, όχι για τους άλλους—Δτ 33:22, Κρ 18:27-31.
 - β. Η πηγή της αποστασίας του Δαν ήταν η αδιαφορία του για τις άλλες φυλές. Το να μη νοιαζόμαστε για τα άλλα μέλη του Σώματος αποτελεί την πηγή της αποστασίας.
 4. Απ' όλη την ιστορία του Ισραήλ δεν υπήρχε τίποτα πιο αμαρτωλό ή καταστροφικό για τον λαό του Θεού από την αποστασία του Δαν, με το στήσιμο του κέντρου ειδωλολατρίας που προκαλούσε διχόνοια—Γεν 49:16-18, Δτ 33:22, Κρ 18:1, 30-31.

5. Τέτοια κέντρα στήνονται για το προσωπικό συμφέρον κάποιων. Μια τέτοια πρακτική προκαλεί όχι μόνο διχόνοια αλλά και ανταγωνισμό—Κρ 18:1, 13-31, Γεν 49:16-18, Δτ 33:22:
 - α. Η σκηνή ήταν στη Σηλώ ενώ η χαραγμένη εικόνα ήταν στο Δαν—Ιησ 18:1.
 - β. «Ἔστησαν...το γλυπτό [εἰδωλό]...όλο τον καιρό, κατά τον οποίο ο οἶκος τοῦ Θεοῦ βρισκόταν στη Σηλώ»—Κρ 18:31, Α' Σαρ 1:3.
 6. Στην ιστορία του Χριστιανισμού έχουν υπάρξει πολλοί σαν τον Δαν, οι οποίοι δεν ήταν πρόθυμοι να υποταχθούν στους άλλους και έτσι ἔστησαν ένα άλλο κέντρο λατρείας—Κρ 18:1, 13-31.
 7. Ο καλύτερος τρόπος να φυλαγώμαστε από την πτώση στην αποστασία είναι να νοιαζόμαστε για ολόκληρο το Σώμα και για τη μοναδική μαρτυρία του Κυρίου στο μοναδικό ἔργο του Κυρίου—Α' Κορ 10:17, 12:12, 27.
- Δ. Υπάρχει μια δυνατή προφητεία στην Αγία Γραφή, σύμφωνα με την οποία πριν από την επιστροφή του Κυρίου, θα υπάρξει μια μεγάλη αποστασία ανάμεσα στον λαό Του—Β' Θεσ 2:3:
1. Η ημέρα της ἔλευσης του Κυρίου δεν θα ἔρθει προτού να ἔρθει αυτή η αποστασία—Β' Θεσ 2:2-3.
 2. Αυτή η αποστασία θα αποτελέσει μια πτώση από την ευθεία οδό της οικονομίας του Θεοῦ, ὅπως αποκαλύπτεται στην Αγία Γραφή—Α' Τιμ 1:4, Εφ 1:10, 3:9.
 3. Ακόμα και σήμερα υπάρχει μια τάση από μερικούς Χριστιανούς να αφήνουν την ευθεία οδό της Καινῆς Διαθήκης—Β' Πε 2:15.
- Ε. Το υπόβαθρο και το βάρος στην Β' Πέτρου είναι η αποστασία—η παρέκκλιση από τον σωστό δρόμο της αλήθειας του Θεοῦ—Β' Πε 2:1:
1. Η αποστασία απέσπασε την προσοχή των πιστών από την οικονομία του Θεοῦ, οδηγώντας τους στην ανθρώπινη λογική περιπλοκῶν και μάταιων φιλοσοφιῶν—Κολ 2:8.
 2. Η διδασκαλίες των αποστατών δεν οδηγούσαν τους πιστούς να μετέχουν στο δέντρο της ζωῆς, το οποίο ζωοποιεῖ, ἀλλά στο δέντρο της γνώσης, που φέρνει θάνατο—Γεν 2:9, 16-17, Β' Κορ 11:2-3, 12-15.
 3. Τα αντίδοτα που χρησιμοποίησε ο Πέτρος για την καταπολέμηση της αποστασίας ἦταν η προμήθεια ζωῆς και η αποκάλυψη της αλήθειας—Β' Πε 1:3-21:
 - α. Στα εδάφια 3 ἔως 11 ο Πέτρος χρησιμοποιεῖ την προμήθεια της θείας ζωῆς για τη σωστή Χριστιανική ζωή προς την ανοσοποίηση κατά της αποστασίας.
 - β. Στα εδάφια 12 ἔως 21 χρησιμοποιεῖ την αποκάλυψη της θείας αλήθειας για την ανοσοποίηση ἐνάντια στην αἵρεση της αποστασίας—Β' Πε 2:1.
 4. Ἐπειδὴ ο σημερινός Χριστιανισμός είναι γεμάτος αποστασία, ο Κύριος χρειάζεται μια ανάκτηση—την ανάκτηση της ζωῆς και της αλήθειας—Ιω 1:4, 8:12, 10:10β, 14:6, Απ 2:4, 15.
- ΣΤ. Σήμερα, στην εποχή της αποστασίας, χρειάζεται να δίνουμε μαρτυρία για την πλήρη αποκάλυψη του καθαροῦ Λόγου του Θεοῦ και να αγωνιζόμαστε για τις βαθύτερες αλήθειες που αποκαλύπτονται στον Λόγο, συμπεριλαμβανομένων των ἐξῆς:
1. Την αποκάλυψη σχετικά με την αἰώνια οικονομία του Θεοῦ—Εφ 1:10, 3:9.
 2. Την αποκάλυψη σχετικά με τη Θεία Τριάδα—Β' Κορ 13:13, Απ 1:4-5.
 3. Την αποκάλυψη σχετικά με το πρόσωπο και το ἔργο του Χριστοῦ που τα περιλαμβάνει ὅλα—Κολ 2:9, 16:17, 3:11.
 4. Την αποκάλυψη σχετικά με το ολοκληρωμένο ζωοποιό Πνεῦμα—Ιω 7:39, Α' Κορ 15:45β, Απ 22:17.
 5. Την αποκάλυψη σχετικά με την αἰώνια ζωή του Θεοῦ—Ιω 3:15-16.
 6. Την αποκάλυψη σχετικά με το Σώμα του Χριστοῦ, το οποίο είναι η ἐκκλησία του Θεοῦ—Εφ 1:22-23, Α' Κορ 12:12-13, 27, 10:32.